

lægges for Folketinget påny med henblik på ved en lovændring at få rammen udvidet. Skulle interessen for statsgarantier vise sig mindre end ventet, således at rammebeløbet ikke er fuldt udnyttet på det tidspunkt, hvor behovet for denne ordning på grund af en bedring i konjunkturudviklingen må anses for bortfaldet, vil den resterende garantiramme kunne inddrages ved en ophævelse af loven.

Som følge af usikkerheden med hensyn til den takt, hvori der kan ventes trukket på den garanterede låneramme, vil det ligeledes være vanskeligt at skønne over, hvilken andel af rammen der kan ventes udnyttet i de enkelte finansår. Under hensyn til den aktuelle konjunktursituation vil det være ønskeligt, at der på finansloven forudses et træk på ordningen på 150 mill. kr. i 1975-76 og på 50 mill. kr. i 1976-77, men således, at udnyttede beløb vil kunne udnyttes i senere finansår.

Da pengeinstitutterne selv vil hæfte for halvdelen af eventuelle tab, er det ikke anset for nødvendigt eller hensigtsmæssigt at supplere den sagsbehandling, som således allerede finder sted i pengeinstitutterne med en yderligere realitetsbehandling af den enkelte sag, som desuden vil være af begrænset størrelsesorden (maksimalt 250.000 kr. pr. lån). Garantierne tænkes derfor efter indstilling af vedkommende bank eller sparekasse ydet af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning efter bemyndigelse af handelsministeren og efter en enkel procedure, som aftales med pengeinstitutterne. Lovforslagets personalemæssige konsekvenser for den statslige administration ventes derfor at blive ringe.

Lovforslaget har ikke administrative eller finansielle konsekvenser for kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Af *stk. 1* fremgår, at der er tale om et éngangsbeløb. De 200 mill. kr. er summen af de lån, pengeinstitutterne kan yde med statsgaranti efter lovens bestemmelser. Garantien er ikke revolverende. Hvert garanteret lån afskrives på lånerammen, og den omstændighed, at lånet eventuelt indfries eller nedbringes, mens ordningen endnu er i kraft, medfører således ikke, at rammen dermed påny forøges med det tilbagebetalte beløb. Ordningen får herigennem en midlertidig karakter, jfr. iøvrigt herom de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Garantiordningen tager sigte på optagelsen af lån til driftsformål med henblik på at omstille en håndværks- eller mindre industrivirksomhed til ny produktion eller til nye markeder. F. eks. kan en byggevirksomhed således ikke få finansieret sit indestå-

ende i allerede afleveret nybyggeri eller i ejendomme, som ikke er afhændet, med statsgaranterede lån efter nærværende lovforslag. Der må være tale om en omfattende omstillingsproces. Driftsfinansiering af virksomheder, der fortsætter som hidtil, kan ikke garanteres. Tanken er at medvirke til, at veldrevne virksomheder, der gennemfører væsentlige og kapitalkrævende omlægninger for at tilpasse driften til de ændrede vilkår, og som efter en sådan omstilling må anses for levedygtige, ikke på grund af manglende driftskapital skal se sig nødsaget til at give op, inden omstillingsprocessen kan nå at føre til en bedring i driftsresultatet og dermed til en øget kreditværdighed.

Det er ikke tanken, at garanterede lån skal træde i stedet for eller blot delvis aflaste pengeinstitutternes normale långivning til driftsformål. Af den rammeaftale, der træffes efter § 3, må det derfor bl. a. fremgå, at statsgarantier kun kan komme på tale i den udstrækning, der ydes lån ud over de allerede bestående engagementer mellem pengeinstitut og virksomhed, og ikke til afløsning af sådanne engagementer.

I *stk. 2* og *stk. 3* afgrænses den kreds af virksomheder, der vil kunne benytte sig af garantiordningen, dels ved at håndværks- og mindre industrivirksomheder defineres som virksomheder med indtil 75 medarbejdere og dels ved, at der fastsættes en overgrænse for de statsgaranterede låns størrelse på 250.000 kr. Det er et vilkår, at långiver er et pengeinstitut, og at reglerne i den rammeaftale, der indgås med bankernes og sparekassernes organisationer, overholdes.

Herudover begrænses ordningen til at gælde de nævnte mindre virksomheder, for så vidt de beskæftiger sig med håndværksmæssig eller industriel fremstillingsvirksomhed, eller hvis de ønskes omstillet til en sådan fremstillingsvirksomhed. Det understreges, at anvendelsen af begrebet fremstillingsvirksomhed ikke tilsigter at udelukke byggevirk-somhed. Derimod vil virksomheder, som i hovedsagen beskæftiger sig med handel og service, falde uden for garantiordningen.

Til § 2.

Garantierne har karakter af tabskautioner, således at staten dækker halvdelen af det tab, långiveren måtte lide, efter at anden sikkerhed er fuldt udnyttet. Der er lagt vægt på pengeinstitutternes medhæften for eventuelle tab; dette vil sikre en forretningsmæssig vurdering af den enkelte lånesag og samtidig overflødig gøre, at der skal opbygges en særlig statslig administration med henblik på denne midlertidige ordning.